

**Při úvaze, zda má býti nájemci povolen odklad exekuce vyklizením, nelze pominouti důvod, pro který byla povolena výpověď, jmenovitě neplatí-li nájemce i nadále nájemného, pro jehož neplacení byl vypo-
vězen.**

(Rozh. ze dne 6. června 1923, R II 232/23.)

Návrhu na odklad exekuce vyklizením soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: První soudce povolil odklad exekuce vyklizením bytu, maje za to, že povinná strana sice dlužila za činži dne 13. února 1923 340 Kč 76 h do konce února, že však není prokázáno, že si povinná strana byla vědoma, zdali žádaný obnos jest dlužna na útratách či na nájemném a protože tento obnos byl jejím právním zástupcem zaplacen. Názor prvního soudce, že povinná strana si nebyla vědoma, zda žádaný obnos dlužila za činži či na útraty, nemá ve spisech podpory, to tím méně, když povinná strana věděla, kolik obnáší měsíčně činže a poplatek z nájemného jí byl sdělen. Nájemník má jen tehdy nárok na dobrodiní, plynoucí z nařízení ze dne 25. června 1920, čís. 409 sb. z. a n., když dostává svým povinnostem, když tedy činži nejen vůbec, nýbrž i včas zaplatí. Ze spisů jde na jevo, že povinná strana dlužila na činži do stání ze dne 24. listopadu 1922 242 Kč 63 h, které zaplatila částečně teprve v roce 1923, a že dlužný zbytek 340 Kč 76 h byl zaplacen teprve při stání dne 13. února 1923. Nájemník, jenž činže včas neplatí, nemá ani nároku na ochranu dle zákona ze dne 27. dubna 1922, čís. 130 sb. z. a n. o ochraně nájemníků ani na odklad exekuce vyklizením bytu dle shora uvedeného nařízení.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs není oprávněn. Při úvaze, zda má býti nájemníkovi povolen odklad exekuce dle vládního nařízení ze dne 25. června 1920 čís. 409 sb. z. a n. nelze pominouti důvod, pro který byla povolena výpověď. Zavini-li nájemník výpověď sám, na př. protože neplatil nájemné, rušil pořádek v domě nebo škodlivě užíval nájemního předmětu, nelze mu, setrvává-li v tomto jednání, přiznati dobrodiní odkladu exekuce dle uvedeného vládního nařízení, neboť toto, jako nařízení výjimečné nutno přesně vykládati a přiznává dobrodiní odkladu exekuce jen tomu, kdo jinak nájemní svá práva a povinnosti řádně vykonává. Proto v tomto případě, když výpověď byla povolena pro neplacení činže a když povinná, jak bylo zjištěno, i nadále, ač nemožnost příčinou toho nebyla, činže řádně neplatila, byl právem návrh na odklad exekuce dle shora uvedeného vládního nařízení rekursním soudem zamítnut. Že neprávem stěžovatelka omlouvá nepořádné placení činže tím, že prý nevěděla, zdali a kolik na nájemném dluhuje, případně je dovozeno v napadeném usnesení.

Čís. 2702.

Znovuzřízení předešlého stavu vyklizením bytu, jenž byl zatím povinným pronajat jinému, lze se domáhati exekucí dle §u 353 ex. ř., nikoliv dle §u 354 ex. ř.

(Rozh. ze dne 6. června 1923, R II 233/23.)

Vymáhající věřitel, tvrdě, že dlužník dopustil se rušebního činu tím, že byt, ohledně něhož byla uznána držba nájemních práv vymáhajícího věřitele, přenechal třetí osobě, navrhl povolení exekuce udělením zmocnění ku obnovení dřívějšího stavu ohledně bytu na náklady a nebezpečí dlužníka. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. **Důvody:** V tomto případě jedná se o čin povinného, který nemůže být vykonán třetí osobou a jehož vykonání zároveň výlučně závisí na vůli dlužníkově. Neboť podle tvrzení strany vymáhající dopustil se povinný rušebního činu tím, že byt, ohledně kterého byla soudem uznána držba nájemních práv strany vymáhající, přenechal osobě třetí, totiž Josefu M-ovi. Následkem toho jest jen povinný s to, případně vyklizení tohoto bytu Josefem M-ou vynutiti buď žalobou vyklizovací, vzájemnou dohodou nebo soudem schválenou výpovědí. Exekuci lze proto povolit v tomto případě pouze dle §u 354 ex. ř. a nikoliv, jak první soudce učinil, podle §u 353 ex. ř.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs je oprávněn. Nelze přisvědčiti rekursnímu soudu, že znovuzřízení předešlého stavu, i když při něm jde o vyklizení bytu, který byl zatím od povinného pronajat jinému, jest jednáním, které je výlučně závislým na vůli povinného (§ 354 ex. ř.) a že exekuce prvním soudem dle §u 353 ex. ř. podle návrhu povolená, povolena byla neprávem. Všeobecně platí znovuzřízení předešlého stavu podle samého zákona (§ 356 ex. ř.) za jednání, které může i třetí osoba, najmě vymáhající věřitel, předsevzítí a co se týče vyklizení místností, i toto je proveditelné třetí osobou. Že je navrhovaná exekuce dle §u 353 ex. ř. neproveditelná pro nájemné právo osoby třetí k místnostem, jež vyklizeny býti mají, nelze předem říci. Pokud bylo by k tomu potřebí výpovědi, nezávisí dání její od vůle povinného, neboť na základě zmocnění exekučním soudem může dát výpověď nájemníku i osoba třetí, tedy též k znovuzřízení předešlého stavu zmocněný vymáhající věřitel.

Čís. 2703.

»Sůl průmyslová« jest totéž jako »Fabrikssalz« v německém železničním tarifu. Předpisů železničního tarifu dlužno dbáti z úřadu.

(Rozh. ze dne 6. června 1923, Rv II 367/22.)

Odesílatel označil zboží jako »průmyslovou sůl«. Zaplativ vyšší dovozní, vyměřené mu dráhou dle položky S 5 b tarifu, platící pro »Salze für chemische und technische Zwecke«, domáhal se příjímce vrácení dovozního, pokud převyšovalo dovozní stanovené pro »Fabrikssalz«. **Procesní soud první stolice** žalobě vyhověl. **Důvody:** Jde o rozhodnutí otázky, zda odesílatelka, označivši zboží, které bylo označeno v tarifu tehdy platným slovem »Fabrikssalz«, slovem »průmyslová sůl«, označila zboží správně podle tarifu, či zda bylo nutno, by česky zboží bylo označeno doslovnějším překladem »tovární sul«. Ža-